

शोचत्याश्चाल्पभाग्याया न किञ्चिदुपकुर्वता ।
 पुत्रेण किमपुत्राया सया कार्यमरिंदम ॥ २४ ॥
 अल्पभाग्या ह्नि मे माता कौशल्या रक्षिता मया ।
 शेते परमदुःखार्ता पतिता शोकसागरे ॥ २५ ॥
 एको ह्यहमयोध्यां च पृथिवीं चापि लक्ष्मण ।
 तरेयमिषुभिः क्रुद्धो ननु वीर्यमकारणं ॥ २६ ॥
 अधर्मभयभीतश्च परलोकस्य चानघ ।
 तेन लक्ष्मण नाथाहमात्मानमभिषेचये ॥ २७ ॥
 एतदन्यच्च करुणं विलप्य विज्ञने बद्ध ।
 अश्रुपूर्णमुखो दीनो निशि तूष्णीमुपाविशत् ॥ २८ ॥
 विलापोपरतं रामं गतार्चिषमिवानलं ।
 समुद्रमिव निर्वेगमाश्वासयति लक्ष्मणः ॥ २९ ॥
 ध्रुवमद्य पुरी राजन्नयोध्यायुधिनां वर ।
 निष्प्रभा त्वयि निष्क्रान्ते गतचन्द्रेव शर्वरी ॥ ३० ॥
 नेतदौपयिकं राम यदिदं परितप्यसे ।
 विषादयसि सीतां च मां चैव पुरुषर्षभ ॥ ३१ ॥
 न च सीता त्वया ह्रीना न चाहमपि राघव ।
 मुहूर्तमपि जीवेव जलान्मत्स्याविवोद्धतौ ॥ ३२ ॥
 न हि तातं न शत्रुघ्नं न सुमित्रां परंतप ।
 द्रष्टुमिह्येममद्याहं स्वर्गं वापि त्वया विना ॥ ३३ ॥